

Til § 87.

Bestemmelsen, der for Konventionens Omraade fastslaar, at Domstolen altid er berettiget til at anvende den fremmede Lov, naar denne er Retten bekendt, og iøvrigt henviser Retten til at paalægge Parterne at fremskaffe de fornødne Oplysninger, er en naturlig Konsekvens af Konventionens Regler om Anvendelse af fremmed Ret. Tilsvarende Bestemmelser findes i det svenske Lovforslag.

Fjerde Afdeling.

Kapitel XV.

Slutningsbestemmelser.

I dette Kapitel samler de nordiske Veksellovforslag de nødvendige Bestemmelser om Protests Optagelse, om Vekselpoces o. l., samt Ikrafttrædelsesbestemmelser, altsaa Bestemmelser, der er uafhængige af de i Genève vedtagne Konventioner. Paa disse Omraader er det naturligvis udelukket at opnaa fuld Overensstemmelse imellem de nordiske Lovforslag.

Til § 88.

Reglerne i § 88 om Vekselpotest indeholder væsentlig kun en Sammenstilling af de Regler derom, der findes dels i V. L.'s §§ 81—83 og 89, dels i Vekselpocesloven af 28. Maj 1880 § 10.

I Lovforslagets § 44 er i Overensstemmelse med Forskrifterne i § 44 i den ensartede Veksellov foreskrevet, at Protestforretningen skal ske som en offentlig Akt (un acte authentique), hvilket vil sige, at Forretningen skal foretages af en offentlig Funktionær. Dette Krav er opfyldt for dansk Rets Vedkommende ved Reglen om, at Protest foretages af notarius publicus eller den Embedsmand, som efter Lovgivningen foretager Notarialforretninger. Noget tvivlsomt er det derimod, om man, saaledes som foreslaaet, i Overensstemmelse med Reglerne i § 10 i Vekselloven af 1880 kan foreskrive, at Protestforretning, hvis Notarius Medvirkning ikke i betimelig Tid kan have, kan foretages af to lovfaste Vidner. Naar imidlertid henses til, at den af disse Vidner foretagne Protest først erholder Gyldighed ved at blive forelagt Notarius inden en bestemt Frist og indført i hans Protokol, synes man at maatte kunne hævde, at Protestforretningen ogsaa i et saadant Tilfælde sker paa

Notarius Ansvar, og saaledes med Rette kan kaldes »un acte authentique«. Man kunde naturligvis lade f. Eks. Stævningmænd, Sognefogeder eller Postbude (Postprotest) optræde i Stedet for de to Vidner, men en saadan Ordning vilde utvivlsomt gøre det vanskeligt at faa en hastende Protestforretning udført, navnlig paa Landet, ligesom man jo ogsaa vilde bryde en Fremgangsmaade, der nu i 50 Aar har virket fuldt tilfredsstillende.

I § 88 Nr. 2 er foreslaaet en Regel om, at Notarius eller den Embedsmand, som foretager Notarialforretningen, skal, hvis ikke anden Aftale er truffet med Rekvirenten af Protestforretningen, modtage Betaling for Vekslen, hvis saadan tilbydes, samt kvittere Vekslen og tillige udlevere den, hvis den er betalt fuldt ud. Det er her ved en Forudsætning, at Notarius ogsaa erholder de for hans Medvirken foreskrevne Gebyrer betalt. Reglen fastslaar en Praksis, som, uanset at den ikke har fundet direkte Udtryk i Vekselloven af 1880, næsten undtagelsesfrit er bleven fulgt her i Landet siden Veksellovens Ikrafttræden.

Forsaavidt angaar de i § 88 Nr. 3 indeholdte Forskrifter henvises til Bemærkningerne foran til § 21.

I § 88 Nr. 4 er der i Modsætning til Bestemmelsen i V. L.'s § 82, men i Overensstemmelse med allerede i længere Tid af Notarius i København fulgt Praksis, foreskrevet, at den originale Vekslen eller Vekslekopien skal vedhæftes Protesten, i Stedet for, som foreskrevet i V. L. § 82, afskrives i denne.

Til § 89.

Af Hensyn til Forskrifterne i Art. VI i Konventionen om Indførelse af ensartet Veksellovgivning — se Bilag A. Sp. 4357 — kan et bestemt Tidspunkt for den nye Veksellovs Ikrafttræden ikke angives. Man foreslaar derfor — i Overensstemmelse med de andre nordiske Lande — at Ikrafttrædelsestidspunktet bestemmes ved kgl. Anordning.

Overgangsbestemmelsen i Paragraffens 2. Pkt. stemmer med V. L.'s § 96; kun er det fundet naturligt at lade den nye Lovs Regler om Protest komme til Anvendelse ogsaa paa tidligere udstedte Veksler.

Ved foranstaaende Bemærkninger har man søgt at gøre Rede ikke blot for Lovforslagets Bestemmelser, men ogsaa for de